

Українська мова 12 клас

04.05.2020 – 05.05.2020

Тема: Розділові знаки у складносурядних реченнях.

1. Опрацювати тему за питаннями:

1. Коли в складносурядному реченні ставиться кома?
2. Коли в складносурядному реченні ставиться крапка з комою?
3. Коли в складносурядному реченні ставиться тире?
4. Коли не ставимо розділовий знак між двома частинами складносурядного речення?

<i>Кома</i>	Між частинами складносурядного речення перед сурядним сполучником найчастіше ставимо кому . При цьому частини речення виражають одночасність, послідовність подій або протиставляються чи зіставляються. НАПРИКЛАД: <i>Джмелями літаки собі гудуть, і джміль до них гуде собі спросоння</i> (І. Драч).
<i>Крапка з комою</i>	Якщо ж частини складносурядного речення далекі за змістом, мають значний обсяг або в середині них уже є розділові знаки, то ставимо крапку з комою . НАПРИКЛАД: <i>Усе зраділо, стрічаючи день; і день зрадів, розцвітаючи, ясний, теплий, погожий</i> (Панас Мирний).
<i>Тире</i>	В окремих випадках між частинами складносурядного речення ставимо тире .

ТИРЕ між частинами складносурядного речення ставимо, якщо:	Приклади
друга частина виражає наслідок, висновок з того, про що йдеться в першій	<i>Дощ пройшов – і Київ зеленіє</i> (М. Рильський).
друга частина виражає швидко (раптово) зміну подій	<i>Грім розколов небо – і вдарила блискавка.</i>

<i>Без знака</i>	НЕ ставимо розділовий знак між двома частинами складносурядного речення, з'єднаними одиничними сполучниками чи, або, та (= і), і (й) , якщо: <ul style="list-style-type: none">✓ обидві частини мають спільне слово (додаток, обставину, вставне слово або частку <i>лише, тільки, ще, навіть</i>). НАПРИКЛАД: <i>Вдалині хиталися дерева і синів задуманий прибій</i> (В. Сосюра);✓ речення є питальним, спонукальним чи окличним. НАПРИКЛАД: <i>Хай наше слово не вмирає і наша правда хай живе!</i> (М. Рильський);✓ обидві частини за структурою є односкладними – безособовими або називними. НАПРИКЛАД: 1. <i>Морозить і замітає снігом.</i> 2. <i>Грім і злива.</i>
------------------	---

Зверніть увагу!

Перед **одиничними** сполучниками *чи, або, та (=і), і (й)*, що з'єднують **однорідні** члени речення, кому не ставимо. Якщо ж ці сполучники з'єднують частини **складносурядного** речення, то кому здебільшого ставимо (крім окремих випадків).

2. Виконати вправи:

336. I. Спишіть речення, розставляючи пропущені розділові знаки й розкриваючи дужки. Обґрунтуйте пунктограми.

1. В моїй душі мелодія осіння та в ній я чую ноти весняні (*В. Сосюра*).
2. (Пів)кроку (в)бік і все це піде прахом (*Л. Костенко*). 3. Десь пливуть дощі по шибках і бр(и,е)дуть сніги в полях (*Є. Саранулова*). 4. Був уже вечір і над хащами парку (с,з)ходив великий повний місяць (*Ю. Смолич*).
5. Скільки людей і які вони різні! (*Олесь Гончар*). 6. Несподіваний ривок і ми відрива(є,ї)мося від землі (*А. Шиян*). 7. Нове століття вже на видно-колі і час новітню створює красу (*Л. Костенко*). 8. Довго-довго ходило сонце і цвіло надвечір(')я червоне (*М. Луків*). 9. Все у спочинку тільки дихають повно л(и,е)гені неба та височить над селищем собор (*Олесь Гончар*).

II. Підкресліть граматичні основи.

339. I. Спишіть, розставляючи пропущені розділові знаки. Обґрунтуйте пунктограми.

1. І приходять світанки щоденних турбот адвокати і несуть під пахвою тисячі різних справ (*Л. Костенко*). 2. Дощик перестав і все навколо запахло посвіжішало (*Гр. Тютюнник*). 3. І видзвонює жайвір у полі і

цвіте зачарований світ... (*І. Гончаренко*). 4. Сонце вже сіло і вода в ставу поглибшала бездонною стала (*Є. Гуцало*). 5. І дзвеніли гаї на тугих на вітрах наструнені і котилося сонце червоною кулею і хилився на обрій вечір (*В. Мордань*). 6. Чарівне море та наймиліша серцю таки земля (*О. Іваненко*). 7. Сонце вже схилилося на захід і не пекло вже так дошкульно як раніше (*Гр. Тютюнник*). 8. Пізнайте істину і вона порятує нас (*Нар. творчість*). 9. Пройшла гроза і ніч промчала і знову день шумить кругом (*М. Рильський*).

II. Підкресліть граматичні основи. Які з речень складносурядні?

343. I. Спишіть речення, розставляючи пропущені розділові знаки.

1. Із поля дорога завернула до лісу і ми опинилися під темним склепінням високих дубів (*П. Панч*). 2. Восени розумнішою стає людина і ще м'якшим – трави прим'ятої шовк (*М. Рильський*). 3. Задер носа й кочергою не дістанеш (*Нар. творчість*). 4. Грайливий вітер штовхає мене в плече і

я затуляючи руками обличчя мимоволі роблю крок, потім другий... (*К. Наріжний*). 5. На річці бухкнуло весло та злякано крикнув кулик (*М. Стельмах*). 6. Колихнулося золоте море хлібів і жайворонка не стало чути (*Панас Мирний*). 7. Нас роз'єднав життя розбурханий потік і ми два береги не зійдемося ніколи (*М. Орест*). 8. Настане час і піде все в архів (*Л. Костенко*). 9. Зрідка пробіжить тут заєць або спиниться на кручі вовк (*А. Шиян*). 10. І зорі як пелюстки трепетали і світ увесь по вінця голу-бів... (*Б. Олійник*).

II. Знайдіть і підкресліть прислівники як члени речення.

Розвиток мови 12 клас

06.05.2020

Тема: Складання речень за схемами.

1. Скласти речення за схемами із вправи.

340. Складіть і запишіть речення за схемами, використовуючи опорні слова. Обґрунтуйте розділові знаки.

1. [], і [].
2. Не тільки [], а й [].
3. [] і [].
4. Чи [], чи [].
5. [] – і [].

ОПОРНІ СЛОВА: вирубка, рятуйте, негайно, природа, руйнування, повітря, екологія, байдужість, небезпека, майбутнє.

358. Складіть і запишіть речення за схемами, розставте розділові знаки.

1. (хоча ...) [] (коли ...).
2. [(що ...)] (хоча ...).
3. [] (щоб ...) (бо ...).
4. [(який ...)] (де ...).

Зарубіжна література 12 клас

04.05.2020

Тема: Творчість Милорада Павича.

1 Опрацювати біографію за питаннями.

1. Коли М. Павич розпочав літературну діяльність?
2. Яка була перша збірка М. Павича?
3. Якою була проза М. Павича?
4. Які твори написав Милорад Павич?
5. Які жанрові експерименти використовував М. Павич у творчості?
6. Які засоби художньої виразності сформувалися у творчості М. Павича?
7. Які види тексту пропонує М. Павич для читачів?

Милорад Павич

1929–2009

Майбутнє має одну велику перевагу — воно ніколи не буває таким, яким ви його уявляєте.

М. Павич

Милорад Павич є одним з найвідоміших представників європейського постмодернізму й магичного реалізму, представником новітніх жанрів прози — комп'ютерного роману, словника, таро, інтернет-оповідання та ін.

Милорад Павич народився 15 жовтня 1929 р. в м. Белграді (Сербія). Його батько був скульптором, а мати — учителькою філософії в гімназії. Дитинство Милорада припало на важкий період нацистської окупації. Незважаючи на жахливі часи, хлопець захоплювався грою на скрипці й читанням книжок. У школі опанував німецьку й англійську мови, а згодом вивчив російську. 1949 р. вступив на відділення літератури філософського факультету Белградського університету, який закінчив 1954 р. У Загребському університеті здобув докторський ступінь.

М. Павич розпочав літературну діяльність поетичними перекладами з французької, англійської та російської мов. Його перша поетична збірка *«Палітсести»* побачила світ 1967 р. Він продовжував писати, проте залишався невідомим широкому загалу до 1984 р., коли був виданий роман *«Хозарський словник»* (підзаголовок *«Роман-лексикон на 100 000 слів»*). Твір поєднує елементи жанрів історичного дослідження й енциклопедичного довідника, ознаки магичного реалізму й постмодернізму. Роман має дві версії: чоловічу й жіночу. У ньому відтворено історію хозар за трьома джерелами: християнськими, ісламськими та єврейськими. Невдовзі цей твір став світовим бестселером постмодернізму.

М. Павич — майстер нелінійної, інтерактивної прози, спрямованої на залучення до творчої діяльності читачів, які мають стати ніби співавторами митця. Найпопулярнішими творами письменника стали роман-кросворд *«Пейзаж, намальований чаєм»* (1988), роман-кленсидра *«Внутрішня сторона вітру»* (1991), роман-таро *«Остання любов у Царгороді»* (1994), роман *«Зоряна мантия»* (2000) (астрологічний путівник для невтаємничених), оповідання для комп'ютера й циркуля *«Дамаски»* (1998), інтернет-оповідання *«Скляний равлик»* (1998) та ін. М. Павич є автором декількох поетичних збірок і драматичних творів. Він писав також статті й монографії з історії сербської літератури XVII–XIX ст., переклав сербською мовою твори О. Пушкіна та Дж. Байрона, читав лекції в університетах Європи, був дійсним членом Сербської академії наук і мистецтв.

Митець був переконаний у тому, що «у світі набагато більше талановитих читачів, аніж талановитих письменників». Він постійно експериментував, пропонуючи читачам щось нове, зумівши зацікавити їх незвичайними літературними формами й сучасним змістом.

М. Павич помер 30 листопада 2009 р. в м. Белграді (Сербія). На його пам'ятнику не викарбувано дати народження та смерті, адже письменник вважав, що життя, як і літературний текст, безкінечне.

М. Павич був одним із засновників і першим президентом Товариства сербсько-української дружби. Українською мовою твори митця перекладали О. Рось, О. Дзюба, І. Лучук, А. Татаренко, О. Микитенко та Н. Чорліна.

audio-text

Обкладинка творів
М. Павлича. 2003 р.

Інтернет-оповідання «Скляний равлик» (1998). Жанрові експерименти. У творі виявилися не лише традиційні ознаки оповідання, а й інтернет-тексту, який дає змогу читачам вільно рухатися у своїй уяві та думках в різних напрямках. Автор використовує систему посилань (або гіперпосилань) для того, щоб читачі самі могли обрати певні «клавші» тексту, перейти на запропоновані митцем інформаційні «панелі» і визначити (як співторці автора) власний варіант розвитку подій. Завдяки поєднанню традиційних ознак оповідання та інтернет-технологій сюжет «Скляного равлика» підпорядкований правилам естетичної гри. Події відбуваються на грані реального й ірреального, у різних просторово-часових площинах і передбачають множність читачьких інтерпретацій.

Нова різдвяна історія. Підзаголовок «*Різдвяна історія*» (або в іншому перекладі «*Передвввтковка історія*») спрямовує читачів на зіставлення твору з літературною традицією. До цього жанру належать твори, у яких події відбуваються напередодні Різдва й мають щасливий кінець (наприклад, «Ніч перед Різдом» М. Гоголя, «Різдвяна пісня в прозі» Ч. Дікенса та ін.). За сюжетом «Скляний равлик» М. Павлича децю нагадує новелу «Дари волхвів» О. Генрі, але розказану по-новому в наш час – у пародійному, постмодерновому стилі. Замість щирих героїв О. Генрі в «Скляному равлику» зображено звичайних сучасних людей, яких навіть важко назвати

героями. Вони живуть буденним життям, займаються своїми справами, гостро відчувають самотність і шукають шляхи її подолання. На відміну від героїв О. Генрі, поняття щирості, співчуття й кохання вони втратили... Персонажі грають з людьми й життям, а інші люди та життя теж грають з ними... І ця сучасна гра – безкінечна, вона ні до чого не призводить і нічого не змінює в їхньому існуванні, крім декорацій навколо них.

Сучасний світ, який зображує М. Павлич, буденний та досить нецікавий. У ньому немає нічого яскравого й справжнього. Відчуття різдвяного дива стерлося у свідомості людей, які заміняють його вигадливою грою... Та все ще може змінитися. У людей завжди є інший вибір, наголошує письменник, пропонуючи читачам різні варіанти розвитку подій сюжету.

Сюжет. Твір має кільцеву побудову. На початку й у кінці твору відбувається зустріч панни *Хатчеспут* та архітектора *Давида Сенмута*, двох людей, які втомилися від самотності. Вони здійснюють дивні крадіжки. Суть гри Хатчеспут полягає в тому, щоб «одну річ украсти в когось, іншу – комусь підсуцнути. Не вибираючи ані що, ані кому» (Переклад О. Микитенко). Так само діє й Давид Сенмут. Панна Хатчеспут прагне в цій грі забути про свою самотність та якось себе розрадити. Архітектор краде не стільки задля розваги, скільки для того, щоб забути про своє розлучення та втрату дорогої колісць для нього жінки й домівки (він може приходити додому тільки потайки, коли колишньої дружини немає). У кожного з них немає певної мети ані в житті, ані навіть у цих крадіжках. Гра дає персонажам можливість забути про самотність, проте на досить короткий час.

Зустріч чоловіка й жінки напередодні Різдва, згідно з правилами жанру різдвяної історії, має бути щасливою й обов'язково з подарунками. Але подарунки в оповіданні М. Павлича є виявом постмодерністської іронії. Це крадені дрібниці: до Хатчеспут повертається запальничка, яку вона вкнала в чоловіка в чорному й підпала Давидові, а Сенмут отримує від панни вкраденого в нього ж скляного равлика-свічку. Імовірність щасливого фіналу твору – п'ятдесят відсотків, бо вибір фіналу в інтернет-оповіданні М. Павлича залежить від вибору читачів. Отже, читачі разом з письменником несуть відповідальність за розвиток сюжету.

Гра з часом. М. Павлич сміливо поєднує події з різних історичних площин. «Я не бачу різниці між минулим і майбутнім. Якщо ви стоїте на певній позиції, ви будете відчувати й минуле, і майбутнє. Наша література не повинна займатися ані минулим, ані майбутнім, вона має

займатися людиною, тобто її думками, розумом, емоціями, інтуїцією, фантазією, внутрішньою та зовнішньою енергією, літературними жанрами», — вважав митець.

Події оповідання об'єднують сучасність і минуле. М. Павич розраховує на освічених, підготовлених читачів. Незвичне ім'я героїні має нагадати про жінку-фараона — Хатчепсут (або Хатшепсут), правительку з династії Стародавнього Єгипту. На початку першого розділу вміщено візуальний образ — зображення єгипетської жінки-фараона. Саме це зображення побачила в дзеркальці головна героїня твору. Тож автор пропонує читачам зануритися в події глибокої давнини. Він міцно пов'язує дві історії: сучасних Давида Сенмута й продавчині Хатчепсут та їхніх історичних прототипів, яким не судилося бути щасливими в минулому. Вони ніби чекали на своє щастя чотири тисячі років і намагаються його досягти в сучасну добу.

Основні події оповідання відбуваються в сучасній Сербії. Місто, у якому мешкають герої, знаходиться між Дунаєм та Савою. Героїня піднімається ескалатором на Терасіях (белградський масив). На рідвяну вечерю готують рибу та локшину зі сливами (страви національної балканської кухні). Кімната прикидана солом'яю, а Хатчепсут кидає чотири горіхи на чотири сторони (за старовинним сербським звичаєм). Елементи національної культури та реального життя Сербії автор уводить у простір світової культури.

Учинки героїв символічно співвіднесені з історією Стародавнього Єгипту. Метафоричний сенс крадіжки Хатчепсут запальнички в чоловіка в чорному пальті вказує на присвоєння жінкою-фараоном влади 1479 р. до н. е. Сам же образ чоловіка в чорному нагадує про образ зі Стародавнього Єгипту фараона Тутмоса III. Натяком на це є напис на запальничці «МОЗИС III» — знак її власника. Тутмос III (англ. *Thutmose III* або *Thutmosis, Tutmosis, Thohtmes*) знищив усі пам'ятники, створені попередньою правителькою Хатчепсут, щоб ліквідувати всі можливі згадки про неї як про титуловану особу.

Подорож до Стародавнього Єгипту

Маткара Хатчепсут (Хатшепсут) Хенеметамон — п'ята жінка-фараон XVIII династії Стародавнього Єгипту (роки правління — приблизно 1479–1458 рр. до н. е.). Її ім'я перекладається як «та, що з'являється попереду благородних панянок», «жінка, яку найбільше шанують». Хатчепсут була дорочкою фараона Тутмоса I. Ще за життя батька майбутня цариця стала «дружиною бога» — верховною жрицею фіванського бога Амона. Після смерті батька вона вийшла заміж за зведеного брата Тутмоса II. Маючи слабе здоров'я, Тутмос II помер, оголосивши фараоном малолітнього сина Тутмоса III від другої дружини. Новий правитель був занадто малим, і Хатчепсут виконувала при ньому обов'язки регента. Однак така роль не влаштувала царицю — вона хотіла домогтися всієї повноти влади. Ще на другий рік правління Тутмоса III оракул бога Амона передбачив Хатчепсут владу. 1479 р. до н. е. її проголошують фараоном. Щоб підтвердити свій новий титул, Хатчепсут наказує зображувати себе в образі царя-чоловіка з усіма атрибутами влади фараонів. Після того як її пасинок досяг повноліття, їй довелося придушити декілька повстань. За часів її царювання Єгипет процвітав. Таємницею залишалися її стосунки із Сенмутом — головним радником, зодчим храму в Долині царів, наставником дочки Нефрури. Від початку правління Хатчепсут радник Сенмут став володарем 93 титулів і був найближчою довіреною особою правительки. Віддавши дочку заміж за Тутмоса III, жінка-фараон дала йому шанс знову стати законним правителем. Вважають, що Сенмут готував Нефруру до самостійного царювання, але вона явно не успадкувала материнської жаги до влади. Після смерті Хатчепсут (1458 р. до н. е.) фараоном став Тутмос III, який згодом наказав знищити всі відомості про неї та її зображення, тому тривалий час про Хатчепсут нічого не було відомо. Існує легенда про те, що Хатчепсут — це фараонова донька, яка підбрала з Нілу корзинку з немовлям Мойсеєм і виховала хлопчика. За іншою версією, єгипетська правителька була біблійною царицею Савською.

Хатчепсут — жінка-фараон Стародавнього Єгипту з XVIII династії

Історичні й культурні асоціації зі Стародавнім Єгиптом дають можливість письменникові здійснити проєкцію давньої епохи на сучасність. Персонажі Інтернет-оповідання М. Павича ніби крізь століття пронесли людський біль (самотність та обман) і певні цінності (пристрасне бажання знайти любов і бути щасливими).

Інтертекстуальність. Оповідання «Скляний равлик» М. Павича пов'язане із сербськими («Відпочинок на Півдні» І. Андрича, «Мінадир» Л. Костича) і зарубіжними творами (різдвяні історії, «Перевтілення» Ф. Кафки, «Гостина старої дами» Ф. Дюрренматта). Та особливо воно вписується в контекст творів М. Павича: «Я постійно намагаюся залишити якісь відкриті канали між текстами. Мені хочеться, щоб усі вони були якось пов'язані. Це своєрідна кровоносна система одного організму». Кожен твір письменника ніби продовжує інші його твори, міжтекстові (інтертекстуальні) зв'язки допомагають шоразу сприймати твір по-новому.

Засоби художньої виразності. Самобутній стиль М. Павича сформувався під впливом літератури бароко й символізму. Це виявилось в тяжінні до декоративності, ірраціоналізму й символізації. Також стиль митця позначений іронізуванням і пародіюванням.

Улюбленими художніми засобами письменника є метафори. Подеколи вони мають алогічний, на перший погляд, проте досить глибокий сенс: «*Вражений, Давид подивився на неї, і йому спало на думку, що темрява зішла з неба до її очей, щоб тут заночувати*»; «*Він подумав, що вию – то вічний хворий, як і жінка, однак помирає як чоловік, і лише рідко яке вию переживає людський вік*» (Переклад О. Микитенко). Барвисті метафори зближують стиль М. Павича з поезикою бароко.

Важливим засобом розкриття характерів є їхні портрети. М. Павич зазвичай фіксує як зовнішній вигляд персонажів, так і їхній внутрішній стан. Поетично виписаний портрет Сенмута: «*Молодик у джинсах, блакитній сорочці та темному піджаку, у черевиках з кошлатого хутра; із сивиною, дарма що молодий, на голові мав п'ять проділів уперек голови, від вуха до вуха; стрункий, з дивним поглядом; мав короткозорі атлантидно-блакитні очі, що дивилися на Хатчепсут, ніве крізь воду, крізь декілька тисяч років*» (Переклад О. Микитенко). Дивні деталі (п'ять проділів і дивний погляд) виокремлюють героя з-поміж маси, а його атлантидно-блакитні очі увиражають самотність і водночас акцентують на пошуках щастя, ніби крізь віки.

М. Павич уміє стисло, декількома штрихами передати враження про людину. З таких окремих штрихів формується враження про пані Хатчепсут: молода продавчиня в магазині жіночої білизни; обожнює імпортні парфуми та квіти, має нашомажені губи, любить тварин, особливо котів. Решту інформації письменник приховує, щоб активізувати уяву читачів і заохотити їх самотійно домалювати образ жінки.

Читаць у тексті. М. Павич порівнює свої твори з будинком, потрапивши в який читачі можуть «побачити декілька входів і виходів». Автор пропонує новий вид тексту – гіпертекст, для якого характерне нелінійне й багаторазове прочитання: фрагменти можна читати не в одному порядку (наприклад, за номерами сторінок, як у звичайній книжці), а по-різному, залежно від інтересів читачів. Від вибору способу читання залежать різні можливості для читачів вибудувати твір у власному сприйнятті. Отже, невеличке оповідання перетворюється на цілу систему, ієрархію текстів, є художньою цілістю. І це дає множинність поглядів на події й різні можливості для їхньої інтерпретації.

Письменник пропонує своєрідний лабіринт, з якого кожен з читачів має вибратися самотійно, прояснивши власний маршрут прочитання. М. Павич супроводжує події коментарями про варіанти читання твору, спонукаючи читачів до вибору шляхів розвитку сюжету. Наприклад: «Читаць може сам обрати початок цього оповідання. Він може почати з розділу «Панна Хатчепсут» або з розділу «Пан Давид Сенмут, архітектор»».

Оповідання «Скляний равлик» складається з п'яти розділів і двох перехресть. На перехрестях зустрічаються не тільки персонажі, а й автор з читачами. Структурним та ідейним центром оповідання є центральна клавіша, яка надає доступ до внутрішнього світу героїв, відкриває їхнє прагнення перемогти самотність.

Перше перехрестя		
Панна Хатчепут		Пан Давид Сенмут, архітектор
Пан Давид Сенмут, архітектор		Панна Хатчепут
Центральна клавіша		
Дочка, яка могла зватися Ніферуре		
Друге перехрестя		
Декоративна свічка	або	Запальничка

За вказівками автора, оповідання можна прочитати чотири рази, змінюючи початок і фінал. Отже, існують чотири варіанти розвитку сюжету. На першому перехресті запропоновано вибір послідовності прочитання розділів, на другому — вибір лише одного розділу.

Варіанти фіналу твору як ознака стилю М. Павича. Наприкінці твору герої опиняються разом. Але чи досягли вони щастя? Чи подолали самотність? У фіналі твору автор пропонує варіанти: «Тут читач може знову вибрати свій шлях, щоб визначитися щодо двох результатів оповідання. Розділ "Декоративна свічка" подає трагічний кінець оповідання, а розділ "Запальничка" має *happy end*. Автор у будь-якому разі радить прочитати обидва закінчення, оскільки лише в оповіданнях можуть існувати дві різні кінцівки, не так як у житті» (Переклад О. Микитенко).

Якщо надати перевагу фіналу-трагедії, то Давид Сенмут тричі кресне запальничкою, як пропонує напис на футлярі, і вона вибухне — різдвяного дива не станеться, герої загинуть. У минуле відійде давньоєгипетська історія XV ст. до н. е.: «Залишилися тільки імена, їх можна знайти в будь-якому підручнику з історії Єгипту (XVIII династія)» (Переклад О. Микитенко).

Але читачі можуть подарувати шанс героям на щасливе майбутнє, яке не вдалося створити чотири тисячі років тому, вибравши розділ «Запальничка»: «... архітектор Давид Сенмут кресне запальничкою. Перший раз вона висікла гарний блакитнуватий пломінчик. І пан Сенмут засвітив скляний равлик. Світло розлилося по столі, осяяло кімнату. Золоте сяйво було всюди, навіть на їхніх вустах» (Переклад О. Микитенко). Утретє запальничка дає осякчу, і головні герої залишаються живими, а різдвяна історія завершується справжнім дивом, яке перемагає самотність і дарує героям любов.

КОМПЕТЕНТНОСТІ

Обізнаність. 1. Які ознаки постмодернізму втілено в оповіданні «Скляний равлик»? **2.** Розкрийте сутність літературної гри письменника з читачами. **3.** Намалуйте в зошиті схему «Лабіринти самотності», яка відобразить спосіб життя й шукання персонажів. **Читацька діяльність. 4.** Знайдіть в оповіданні портрети героїв. Прокоментуйте. **5.** Визначте основні моменти, які змінюють життя Хатчепут і Сенмута. **6.** Розкрийте сенс підзаголовку твору. **7.** Напишіть теги до символу *скляний равлик*. **8.** Знайдіть в оповіданні інші явища природи. Розкрийте їхню роль у тексті. **Людські цінності. 9.** Чого не вистачало в житті героям твору? Як кожен з них переживав і долав самотність? **Комунікація. 10.** Обговорення афоризму М. Павича: «Мова є лише малою думкою, почуттів і спогадів людини...» Знайдіть у творі його продовження. **Ми — громадяни. 11.** Які аспекти сучасного суспільства відображено у творі? **Сучасні технології. 12.** Знайдіть в оповіданні «Скляний равлик» елементи комп'ютерних технологій. **Творче самовираження. 13.** Запропонуйте власний фінал оповідання. **Лідери й партнери. 14.** Робота в групах. Напишіть (стисло) коментарі до історичних і географічних назв, що використані в оповіданні «Скляний равлик». **Довкілля та безпека. 15.** Поясніть мотиви (соціальні й психологічні) ігор, у які грали персонажі твору. Оцініть їхні вчинки. **Навчаємося для життя. 16.** Напишіть лист героєві або героїні твору, дайте йому або їй поради.

Українська література 12 клас

04.05.2020

Тема: Біографія Ліни Костенко.

1. Опрацювати тему за питаннями.
 1. Коли і де народилася Ліна Костенко?
 2. Ким були батьки Ліни Костенко?
 3. Де навчалася Ліна Костенко?
 4. Чим цікавилася Ліна Костенко з дитинства?
 5. З чим пов'язана духовна біографія Ліни Костенко?
 6. Де і ким працювала Ліна Костенко?

Українська література 12 клас

04.05.2020

Тема: Творчість Ліни Костенко.

1. Опрацювати тему за питаннями.
 1. Коли розпочалася літературна діяльність Ліни Костенко?
 2. Коли і які збірки Ліни Костенко з'явилися першими?
 3. Яка збірка Ліни Костенко змогла побачити світ лише після того, як вона оголосила голодування?
 4. Які збірки Ліни Костенко були заблоковані цензурою?
 5. Які історичні твори написала Ліна Костенко?
 6. Які драматичні твори написала Ліна Костенко?
 7. Яка тема роману «Маруся Чурай»?